

Dosarul nr. 2ra-613/21

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi sediul central (jud. G. Mîra)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Covaliov,
reprezentat de avocatul Eugeniu Glușcenco împotriva Întreprinderii de Stat
Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” cu privire la anularea ordinului,
restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 9 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul declarat de Ivan Covaliov, casată integral hotărârea din
11 decembrie 2019 a Judecătoriei Anenii Noi sediul central și pronunțată o hotărâre
nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 14 august 2018, Ivan Covaliov, reprezentat de avocatul Eugeniu Glușcenco
a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS Întreprinderea pentru silvicultură
„Tighina” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului
și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că a activat în funcția de pădurar la
ÎS „Tighina” din anul 1993, pe parcursul activității a îndeplinit conștiincios
obligațiile de serviciu, are mai multe stimulări pentru succese în muncă, inclusiv
premierii bănești.

La 16 octombrie 2017, în funcția de director al ÎS „Tighina”, în baza hotărârii
judecătorești, a fost restabilit și din nou a început să activeze Iurie Apostolachi.

Astfel, din acel moment au început represiuni dure împotriva tuturor
angajaților, cu scopul de a-i înlocui cu persoanele noi, dânsul fiind persecutat și
hărțuit.

La 12 iunie 2018, de către ÎS „Tighina” a fost emis ordinul nr. 209-SP cu
privire la demisia lui.

Conform mențiunilor din ordin, dânsul a fost eliberat din funcție începând cu data de 15 iunie 2018 în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, pentru încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Iar potrivit preambulului ordinului, acesta a fost emis în legătură cu ordinul nr. 136 din 12 iunie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Ivan Covaliov, pădurarul cantonului nr. 7 o. s. Hîrbovăț și ordinul nr. 137 din 12 iunie 2018 cu privire la crearea comisiei de transfer a cantonului nr. 7 o. s. Hîrbovăț.

Temei juridic a constituit cererea personală a titularului.

Tot la 12 iunie 2018, ÎS „Tighina” a emis și ordinul nr. 136 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în formă de concediere a pădurarului cantonului nr. 7 o. s. Hîrbovăț al ÎS „Tighina” – Ivan Covaliov.

Din conținutul ordinului nr. 136 din 12 iunie 2018, rezultă că în privința lui au fost emise ordinul nr. 97 din 26 aprilie 2018 și ordinul nr. 123 din 28 mai 2018.

A invocat dezacordul cu ordinele nr. 209-SP din 12 iunie 2018, nr. 136 din 12 iunie 2018 și nr. 123 din 28 mai 2018, considerându-le absolut ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi anulate, deoarece în pofida faptului că actul a fost intitulat ca fiind ordin cu privire la demisie și a fost făcută trimitere la cererea personală a lui, nicio cerere în sensul demisionării dânsul nu a depus.

Contrar prevederilor art. 66 alin. (5) și 81 alin. (2) Codul muncii, carnetul de muncă nu i-a fost restituit în ziua eliberării, privându-l în acest fel de posibilitatea de a munci.

La fel, contrar prevederilor art. 87 Codul muncii, pârâtul nu a solicitat opinia organului sindical cu privire la eliberarea lui din funcție.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, art. 89, 90 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului ÎS „Tighina” nr. 209-SP din 12 iunie 2018, anularea ordinului ÎS „Tighina” nr. 136 din 12 iunie 2018, anularea ordinului ÎS „Tighina” nr. 123 din 28 mai 2018, restabilirea lui în funcția de pădurar la cantonul nr. 7, ocolul silvic Hîrbovăț, ÎS „Tighina”, încasarea de la ÎS „Tighina” în beneficiul lui a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, a prejudiciului moral în mărime de 3 salarii medii lunare și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 27 martie 2019 a Judecătoriei Anenii Noi sediul central, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Iurie Rudnițchi.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2019 Judecătoriei Anenii Noi sediul central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ivan Covaliov a contestat-o cu apel.

Pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, Ivan Covaliov, reprezentat de avocatul Eugeniu Glușcenco a prezentat calculul despăgubiri pentru absență forțată de la muncă, menționând că suma despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă constituie 123 038,48 de lei.

Prin decizia din 9 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ivan Covaliov, casată integral hotărârea din 11 decembrie 2019 a

Judecătorei Anenii Noi sediul central și pronunțată o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost anulat ordinul nr. 209-SP din 12 iunie 2018 cu privire la demisia lui Ivan Covaliov.

A fost anulat ordinul nr. 136 din 12 iunie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere pădurarului cantonului nr. 7 o. s. Hîrbovăț al ÎS Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina”, Ivan Covaliov.

A fost anulat ordinul nr. 123 din 28 mai 2018 cu privire la situația creată în cantonul nr. 7 din cadrul o. s. Hîrbovăț și aplicarea sancțiunii disciplinare.

A fost restabilit Ivan Covaliov în funcția de pădurar la cantonul nr. 7 o. s. Hîrbovăț al ÎS Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina”.

Au fost încasate de la ÎS Întreprinderea pentru Silvicultură „Tighina” în beneficiul lui Ivan Covaliov despăgubirea pentru absența forțată de la muncă, începând cu 16 iunie 2018 până la pronunțarea deciziei judecătorești, prejudiciul moral în mărime de 4 500 de lei și suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică pentru instanța de fond și instanța de apel.

La 15 februarie 2021, ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” a declarat recurs împotriva deciziei din 9 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu probatoriul administrat din care rezultă netemeinicia alegațiilor și pretențiilor lui Ivan Covaliov expuse în cerere de chemare în judecată și totodată existența temeiului faptic și legalitatea concedierii lui Ivan Covaliov din funcția deținută în cadrul ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”.

La 12 martie 2021, în adresa lui Ivan Covaliov și Iurie Rudnițchi a fost expediată copia cererii de recurs depusă de ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 80 vol. II), fiind recepționată de către Ivan Covaliov la 17 martie 2021 și de către Iurie Rudnițchi la 22 martie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 81, 82 vol. II).

La 23 aprilie 2021, Ivan Covaliov, reprezentat de avocatul Eugeniu Glușenco a depus referință la recursul declarat de ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Iurie Rudnițchi să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, prin prisma normei enunțate, se constată că recursul de către ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” împotriva deciziei din 9 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la data de 15 februarie 2021, prin urmare cu depășirea termenului de 2 luni, care este unul de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, după cum denotă actele cauzei, decizia din 9 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, atacată cu recurs, a fost expediată în adresa părților, inclusiv și a ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, la data de 29 septembrie 2021, așa cum rezultă din dovezile de comunicare, care îndeplinesc condițiile de valabilitate prevăzute de art. 100 CPC, ca scrisoarea de însoțire a instanței de apel, cu numărul de ieșire 7932, anexată la materialele dosarului (f. d. 68 vol. II).

La fel, se constată că la data de 30 septembrie 2020, decizia din 9 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată și pe pagina web a Curții de Apel Chișinău.

Ca consecință, cele menționate resping, ca fiind declarativă, afirmația recurentei în sensul că decizia recurată a fost comunicată prin poștă administrației ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” la data de 18 decembrie 2020, or în susținerea acesteia nu au fost prezentate probe incontestabile.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” după o perioadă de timp de aproximativ 5 luni, în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care nu a putut să depună recursul în termen, a sfidat un întreg proces judiciar.

Or, ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” având la cunoștință despre existența prezentului litigiu și examinarea lui, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează atât jurisprudența națională, cât și CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin efectuarea în termen legal a tuturor acțiunilor procedurale, inclusiv și prin depunerea în termenul legal a cererii de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că dreptul la un proces echitabil, care este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care exprimă preeminența dreptului, unul din elementele fundamentale ale căreia este principiul securității raporturilor juridice care stabilește, între altele, că soluția definitivă a instanței de judecată nu trebuie pusă în discuție.

Iar, admiterea unui recurs tardiv, ar încălca principiul securității juridice, în situația în care marja de apreciere a termenului de depunere a unui recurs nu este nelimitată.

Distinct de aceste constatări, este indubitabil că recursul împotriva deciziei instanței de apel este depus cu omiterea excesivă a termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

La acest segment se va reitera că o astfel de constatare este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar

împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 3 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269 - 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic